

Martin Hägglund rör recensenten till tårar.

FOTO: MATTIAS AHLM/SR

En filosofs tankar väcker känslor

Martin Hägglund

Född: 1976

Bor: New York

Gör: Filosof och litteraturforskare.

Första mening: "Vi människor är de enda varselerna på jorden som inte vet hur vi bör leva våra liv."

Stämning: Andlig och fokuserad.

Yale-filosofen Martin Hägglund tvingar lyssnaren att se sig själv och det som är viktigt. Virve Ivarsson blir så tagen att tårarna kommer.

Martin Hägglund pratar om att det gör ont att fästa blicken – på oss själva, på vad som är viktigt och på smärtan. Det är lätt att vilja titta bort och distrahera sig. Men han menar att vi måste våga ställa oss den ångestladdade frågan om vad vi vill göra med våra liv. Och att det är risker och möjligheten att någonting kan gå fel som kännetecknar alla levande verksamheter.

Hans filosofi förespråkar en andlighet utan religion. Vi har bara ett liv, påminner han. Och ett problem med livet är ju att det finns vissa saker som vi inte kan styra över.

Han nämner kapitalismen och tillväxtmålet som tvingar oss att fokusera våra liv på ett sätt som varken är hållbart för oss själva eller planeten, instämmer med Greta Thunberg och slår fast att vi måste byta ekonomiskt system. Och jag håller med och imponeras av dessa ord. Men tänker efteråt mer på det andra som vi inte kan kontrollera.

För när Martin Hägglund spelar "Fields of gold" så brister något för mig och jag börjar gråta. Och det är inte primärt för att vi nutidsmänniskor tvingas leva i ett system som i rask takt förstör planeten.

Utan för att det gör så ont att vara utan de människor man behöver. Och Martin Hägglund säger att den insikten är bra för oss. Men det avdomnade stadiet är onekligen lättare att kombinera med en åtta timmars arbetsdag.

VIRVE IVARSSON

Kultur & Nöje

Niclas, Anna och Elsa Ek tycker att det är roligt att årets upplaga av Ornungastämman blev av eftersom mycket annat ställts in.

Fridfull flöjtkonsert från flotte i Ornunga

- Som en konsekvens av coronapandemin arrangeras inte Ornungastämman som vanligt.
- I går kväll samlades 50 förväntansfulla människor på Gåsavikens badplats i Ornunga för en annorlunda spelning – från badflotte.
- – Det är jätteroligt att det blev så bra, säger arrangören Jenny Gustafson efteråt.

ORNUNGASTÄMMAN. 28 grader i luften. Solen är på väg ner. Stämningen helt magisk. En familj paddlar in med kanoter till Gåsaviken i Ornunga. Marie Rönnbäck och Michael Eriksson från Hökerum har precis slagit upp sina strandstolar och packat upp kvällsfikat. Michael har öppnat en alkoholfri öl. De sitter precis vid vattnet och solen lyser dem i ögonen.

– Det är en småtrolsk stämning här, säger Michael Eriksson och tittar ut över det spegelblanka vattnet.

Bredvid dem sitter familjen Ek från Örby. De brukar alltid besöka Ornungastämman och Anna Ek, som spelar flöjt, tycker att det ska bli extra kul att träffa sina folkmusikvänner i år.

– Man saknar detta väldigt mycket, speciellt när så mycket ställs in. Därför är det så roligt att man kommer fram med så här bra lösningar.

– Det är såklart tråkigt att det inte blir som van-

I en roddbåt spelade Jakob Utter och Stina Huldén, medan Emma Johansson och Jonas Simonsson spelade från flotten.

ligt i år, men det är väldigt trevligt att vara här, säger Elsa Ek som vanligtvis brukar spela fiol på stämman.

Klockan blir 20. I en roddbåt ros Jakob Utter och Stina Huldén ut. De spelar saxofon och är förband åt kvällens huvudakt: Emma Johansson och Jonas Simonsson.

– Det var en väldigt häftig upplevelse att spela i en roddbåt. Det gör man ju inte så ofta, säger Jakob

Utter och skrattar.

Jenny Gustafson är arrangör till Ornungastämman. Spelmansstämman, som annars är ett sammanhang för musikaliska möten, har i år tagit annan form. Men det behöver inte vara negativt, menar hon.

– Detta är något helt annat och det är jättekul att få till något annat.

Hon fortsätter: – Det är med skräckblandad förtjusning som

jag har tittat på väderleksrapporten de senaste tio dagarna. Men jag är jätteglad att det blev så fint.

Magiskt. Av alla besökare som BT pratar med är det det ordet som nämns. De ljuva tonerna från flöjtterna hörs säkert på miles avstånd. Många skulle nog kalla det för en perfekt sommarkväll.

Fler och fler båtar och kanoter söker sig allt närmre viken där flotten med spelmännen står. Likaså en rosa flamingo i plast med åror. Det är många som vill höra folkmusikflöjtisterna spela från flotten. På stranden är maxgränsen 50 personer, men i vattnet betydligt fler. Alla ges chansen att sjunga med i texterna.

Solen drar sig längre och längre ner. Klockan blir 21 och de sista melodierna tonar ut. Mörkret faller. En magisk kväll, ja det var det verkligen.

TEXT OCH FOTO
LISA SVENSSON
lisa.svensson
@bt.se
033-7000 834